

4. Кармазінський В. Куди крокує цей світ: топ-3 технологічних трендів на фінансовому ринку. Mind.ua. URL: <https://mind.ua/openmind/20196898-kudi-krokuje-cej-svit-top-3-tehnologichnih-trendiv-na-finansovomu-rinku> (дата звернення: 27.01.2021).

ВІРТУАЛЬНИЙ ТУРИЗМ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТУРИСТСЬКОГО БІЗНЕСУ

О. М. КРАВЕЦЬ, ст. викладач кафедри туризму і готельного господарства
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків, Україна*

Пандемія COVID-19 у 2020 році змінила світовий устрій й підходи до ведення бізнесу. Коронавірус спричинив безпрецедентну кризу й у світовій туристській економіці. Шлях цифрової трансформації в стрімко мінливих умовах навколишнього світу для багатьох турпідприємств став єдиною можливістю відповідати конкурентним вимогам.

Головними тенденціями розвитку ринку туризму в умовах цифрової економіки можна назвати такі: «глобалізація турбізнесу; активний розвиток транснаціональних Інтернет ресурсів; зближення постачальників турпослуг та споживачів; поява нових каналів дистрибуції; масовий вихід офлайн компаній в Інтернет; зміна моделі споживання: персоніфікація підходу в організації подорожі; використання мобільних додатків» [1].

Цифровізація турбізнесу передбачає не лише використання сучасного обладнання або програмного забезпечення, а й комплексне впровадження сучасних технологій в усі бізнес-процеси турпідприємства, фундаментальні зміни в підходах до управління, корпоративної культури, зовнішніх комунікаціях з метою підвищення продуктивності кожного співробітника і загального рівня задоволеності туристів, формування репутації прогресивної і сучасної організації на ринку. Автоматизація та інтернетизація інформаційного простору стимулює споживачів до самостійного вибору маршруту подорожей, пошуку доступного сервісу за найнижчими цінами й забезпечення проактивної комунікації з виробниками послуг, що переводить бізнес турорганізаторів у віртуальний сектор [2, с. 241]. Наразі інформаційний (кібернетичний) простір пов'язує різні цивілізації й культурно-економічні цінності. Успішно діють проекти, що конструюють і втілюють найповнішу модель віртуальної реальності (VR). За допомогою 3D-технологій можна відвідати найвіддаленіші куточки планети й космос. Набувають популярності е-дестинації – представлення реально існуючих дестинацій в Інтернеті [2, с. 265].

За В. О. Горбенко, *віртуальний туризм* – це діяльність індивіда, що дозволяє за допомогою використання сучасної комп'ютерної техніки й комунікаційних мереж створити й одержати максимально реалістичну сенсуальну інформацію про бажану дестинацію із числа реально існуючих без фактичного переміщення в неї. Основним інструментом віртуального туризму є *віртуальні тури* – презентації, які дозволяють глядачам (туристам) оглянути

об'єкти (музеї, пам'ятки), які їх цікавлять, ще до реального їх відвідування. Це ідеальне рішення для візуалізації, яке за допомогою різних інтерактивних елементів у web-середовищі створює моделювання реального середовища. Для презентації реальні DESTИНАЦІЙ найбільш ефективною є техніка розробки – 360° сферичне «з'єднання» знімків панорами. Віртуальний туризм, не обмежений в часі, більш наочний та інформаційно-насичений, що робить його ще більш привабливим для споживачів, особливо в умовах світової фінансової кризи. На рисунку 1 узагальнено переваги віртуальних турів для різних груп стейкхолдерів [розроблено на основі 3].

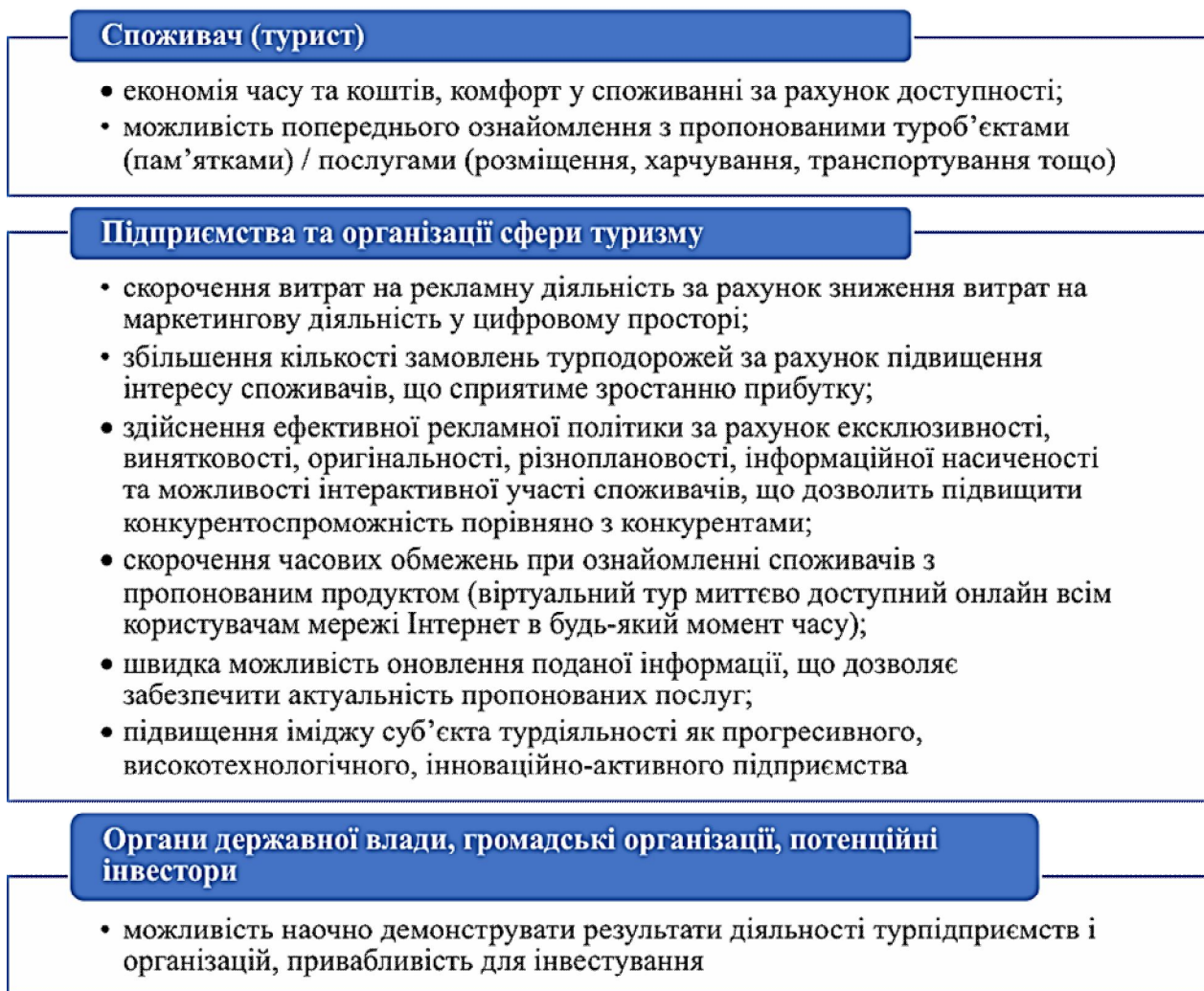

Рис. 1 – Переваги віртуальних турів

Отже, в умовах глобальної діджиталізації використання віртуальних технологій в комплексі цифровізації туристського бізнесу є одним із найбільш затребуваних інструментів розвитку загальної доступності туризму.

Література:

1. Марусей Т. В. Діджиталізація туристичного сектору як інструмент розвитку в сучасних умовах. *Ефективна економіка*. 2020. № 8. – URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=8116> (дата звернення: 31.01.2021). DOI: 10.32702/2307-2105-2020.8.73

2. Інновінг в туризмі : монографія / А. А. Мазаракі, С. В. Мельниченко, Г. І. Михайліченко, Т. І. Ткаченко та ін. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2016. 532 с.

3. Маховка В.М. Віртуальні інформаційні форми об'єднань туристичних підприємств: сучасний вимір та можливості для Полтавщини // Системи прийняття рішень в економіці, техніці та організаційних сферах: від теорії до практики: колектив. моногр. в 2 т. / за заг. ред. Л.М. Савчук. Павлоград : АРТ Синтез-Т, 2014. Т. 1. С. 214-226.

СОЦИАЛЬНАЯ ЗАЩИТА В УСЛОВИЯХ ЦИФРОВОЙ ЭКОНОМИКИ

И. А. ШПАК, ст. преподаватель кафедры экономической теории и экономических методов управления

Харьковский национальный университет имени В. Н. Каразина, г. Харьков,

Цифровая экономика является феноменом социально-экономического развития. Ее противоречивый характер заставляет страны искать механизмы управления положительными экономическими и социальными эффектами, но в то же время нейтрализовать угрозы полной цифровизации. Цифровая экономика требует самых разнообразных новых знаний и навыков, принципиально новых мер социальной защиты.

В настоящее время учеными и практиками не выработано единого мнения, относительно того, насколько существенно влияние цифровизации на экономический рост, увеличение производительности труда. Однако, все согласны с тем, сколь велики масштабы и неотвратимость перемен, зарождающихся под влиянием цифровой экономики.

Несомненно, ключевыми преимуществами цифровой экономики являются: повышение производительности труда под влиянием внедрения прорывных технологий и тотальной модернизации процессов производства и управления; снижение транзакционных издержек в результате роста доступности информации и снижение ее асимметрии; создание новых рабочих мест, улучшение качества жизни населения. Однако, стоит отметить и особый характер обострения противоречий развития современного общества и цифровой экономики [1].

М. Кастельс отмечает, что современные глобальные информационные сети не способны понимать и уважать исторически сложившиеся ценности различных общностей, что порождает нестабильность в мире [2].

К появлению подобных противоречий относятся: растущая социальная несправедливость, обострение цифрового неравенства, социальная исключенность и нарушение принципов коллективной защиты труда.

Цифровизация общества позволяет использовать новые возможности в сети интернет и информационных систем разного назначения, в связи с этим, качество социальных услуг, оказываемых гражданам корректируются и дополняются [3].

Социальная защита или социальное обеспечение относятся к правам человека и, согласно своему определению являются совокупностью мер и